

Divadelní Kojedčák

Křenovčák

aneb Kdo chce Křenovčáka bít, hůl si vždycky najde

03/19

sobota

ročník 10°

... u čeho budete bít Křenovčáky zítra

11.00 / DS Pod Lampú Bánov - BIOMATKA aneb BĚŽ DO ŘITI
S KUS-KUSEM

15.30 / ZŠ Křenovice - O ČVACHTISLAVOVI A LUCIMÍŘE

16.00 / VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ A UKONČENÍ 27. ROČNÍKU

CITÁT DNE

*Šíra: Kdyby nás viděl
staré Gutenberg,
jakým způsobem tady
tiskneme toho Koječáka,
tak by z nás měl radost.*

TOFINY OD TETINY

Dostali jsme tofiny,
od kojecké tetiny.
Šípková Blažková se jmenuje,
básní strážník děkuje.

NAJDI PĚT ROZDÍLŮ

ÚDOVNÍK DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

Milý deníčku,

páteční den v KD Křenovice proběhl tak, jak měl. Trošku nám sice chybí tradiční zákoutí Sokolovny, kde se můžete zašít a romanticky rozjímat nad zhlédnutými představeními, ale ty provizorní místnosti vytvořené šálami ve vedlejší sále mají také své výhody. Na Sokolovně jsme například vždycky měli podezření, že lektorský sbor dostává lepší příděly jídla než Divadelní Koječák. Letos ve společném sále vidíme, že jsme měli pravdu. Ale letos máme tu výhodu, že když jdou lektoři na představení, tak jim můžeme ujídat, což na Sokolovně není možné, protože se tam zamykají dveře.

Když jsme u těch dveří, tak Šíra v pátek zjistil, že z našeho pracovního sálu, který slouží jako kanceláře MěKS, kanceláře Divadelního Koječáka, salónek porotců, sklad jídla, sklad nábytku a kočárkárna, vedou dveře přímo do baru. A on to chudák vždycky obcházel venkem, když si chtěl jít pro pivo. Ve společných prostorách se ještě nachází také Gutenbergův knihtisk, což je technologie mechanického knihtisku pomocí sestavovaných liter. My na tom tiskneme Koječáka, protože jsme si za dvanáct let nestihli zjistit, jak se tisknou moderní časopisy. Akorát v tom sestavování jednotlivých liter jsme pokročili a místo toho lepíme celé stránky.

Ještě musíme do deníčku poznamenat, že chválíme letošní gymnaziální sekci, protože je opravdu vtipná a nadprůměrně inteligentní, dokáže správně pojmenovat soubory a odeslat je přes online aplikace a dokonce kluci dokážou vyhledat své fotografie ke svým rozhovorům, což je opravdový nadstandard. Třeba se jednou Divadelní Koječák dočká nějaké obrody.

DÍVKA ČÍSLA 3

RECENZOR

aneb Včera jsme viděli

Dobrodružství Toma Sawyera

Soubor: Divadlo Brod Uherský Brod

Autor: Mark Twain

Režie: Roman Švehlík

Divadlo Brod Uherský Brod přivezlo po monodramatu César a Drana (které se v loňském roce stalo vítězem Divadelního Kojetína a putovalo na Divadelní Piknik do Volyně) „příběh pro poškoláky“ Dobrodružství Toma Sawyera na motivy

románu pro mládež Marka Twaina, jehož vynikající dramaturgii pořídil šéf brodského souboru a zároveň režisér kusu Roman Švehlík. Oproti líbeznému filmu Páni kluci, jenž je asi v našich končinách nejznámějším, byť počestlým zpracováním této látky, si dramaturg vybral drastičtější motivy a skloubil je do lehce temnějšího příběhu: po prvním vstupu tety Polly, drsné „fackovací“ konfrontaci Toma s klukem, scéně výprasku ve škole a notoricky známé scéně s natíráním plotu jsme svědky půlnoční cesty Toma s Huckem a mrtvou kočkou na hřbitov, kde se nachomýtnou k vraždě doktora Robinsona a vzápětí jsou postaveni před velmi „nedětské“ dilema: riskovat vlastní život udáním skutečného vraha, nebo zůstat v bezpečí a nechat odsoudit nevinného? Situaci řeší útekem ala hra na piráty, k němuž se přidá Ben potrestaný matkou za vypití smetany, vracejí se na vlastní pohřeb, neboť byli mezitím prohlášeni za utonulé, kriminální část zápletky vyřeší přes Tomovu kamarádku Becky, jež je náhodou dcerou nového sudího, a s kooptovaným černochem Jimem, nenažraným Benem, uličnickým Huckem a něžně ráznou Becky vzniká pod Tomovým vedením slibná, genderově i rasově vyvážená partička :-), která se vzápětí odebere do cirkusu provětrat tygry... Inscenace funguje velmi dynamicky – dobře vybraná ragtimová hudba rytmizuje jednotlivé výstupy a udává jejich tempo, pracuje se s rychlými změnami a téměř filmovým střihem, některé výstupy mají charakter takřka němé grotesky. Scéna je dobře vymyšlená, funkční a dynamice inscenace nakloněná: ze dvou praktikáblů,

šesti panelů a horizontu, někdy doplněných látkovým plotem, minikatedrou, křížem lze rychle postavit školu, hřbitov, ostrov či dokonce vor; hraje se i v „podjevišti“, kudy teče řeka Mississippi, ve které se tu a tam někdo topí, tu a tam po ní projede parník, tu a tam se objeví rozličná zvířena, od ryb po želvu a mořského koníka, všechny je „vodí“ dívka na pennyboardu... :-)

... a podobnými nápady inscenace přímo hýří. Její hlavní devizou jsou ale herecké výkony zejména mladší části souboru, Tobiáše Soukeníka v roli Toma, Kryštofa Švehlíka v roli Huckelberryho, Tomáše Kreisla v roli Bena a Patricie Guričové v roli Becky; jejich spontaneita a zároveň přesnost při tvorbě postavy, schopnost vést dialog a poslouchat se i fyzicky reagovat jeden na druhého je respektuhodná. A tak většina chyb, které jsme ve výstavbě velmi sofistikovaného tvaru s hodinovou stopáží odhalili, spadá na vrub menšího hracího prostoru, než na jaký je soubor zvyklý, a problémů technického rázu; projevovalo se to v nečitelnosti přechodů od přestaveb k příběhu a tu a tam nepřesnou rytmizací (i když bylo zákulisí zjevně dobře organizováno, několikrát se zadrhlo). Přesto jsou Dobrodružství Toma Sawyera divadla Brod příjemnou a zábavnou podívanou nejen pro mladé – a také nejen pro kluky.

Petra Richter Kohutová

KOLOKVIUM S... diváky po představení

**Lenka Kusáková,
Marie Medunová**

Jak se vám líbilo představení?

Moc, bylo to fajn.

Jak často se školou chodíte do divadla?

No, letos jsme byli se školou poprvé, jinak moc často ne.

Chodíte do divadla i s rodiči? Na čem jste byli naposledy?

Ano, s rodiči jsme byli naposledy na Monty Python – Svatý grál.

Chtěly byste někdy hrát divadlo? Proč?

Jasně, my už hrajeme. Protože nás to baví.

Andrea Kopečná

Jak se ti líbilo představení?

Hodně dobře, bylo hezký.

Jak často se školou chodíte do divadla?

Já nevím, né nějak moc extra často, ale zase né, že vůbec. Chtěla bych chodit častěji.

Chodíš do divadla i s rodiči? Na čem jste byli naposledy?

Někdy. Naposledy to byl dětský soubor Mimoni.

Chtěla bys někdy hrát divadlo?

Já už hraju. Hrajeme se školou, teďka v neděli.

Ivan Marek

Jak se vám líbilo představení?

Dejme tomu líbilo, ale na můj vkus tam bylo až moc přestaveb a to představení kvůli tomu ztrácí rytmus.

Jak často chodíte do divadla?

Často, protože jsme amatéři ze Slavkova, takže i sami hrajeme.

Proč hrajete divadlo?

Je to relax, odreagování z běžného života. Člověk se sejde s kamarády a největší zážitek jsou vždycky zkoušky. Představení, to už je pak jenom vrchol.

KOLOKVIUM S... režisérem po představení

Roman Švehlík

Jste spokojen s dnešním výkonem Vašich svěřenců?

Ano, na to, že jsou v naprosto neznámém prostředí, které je vlastně trochu odlišné od toho, kde běžně hrajeme, to zvládli velice dobře.

Jak jste se dostal k práci s tak mladými herci?

Prvotní myšlenka byla ta, že jsme chtěli do divadla dotáhnout mladší publikum. Hrajeme i loutkové pohádky, pro ty nejmenší, dále hrajeme divadlo pro starší, pro dospělé. Chybělo nám v repertoáru něco pro žáky čtvrtých až sedmých nebo osmých tříd. Takže od toho se to odvíjelo, nabídnout nějakou inscenaci pro tuto věkovou kategorii. Dalším záměrem bylo dostat do

---

divadla i mladší herce, protože v současné komerční době je ochotníků stále méně, a tak jsme si říkali, že by třeba někdo z těch mladých mohl postupně v divadle zůstat.

Proč jste si vybrali právě Dobrodružství Toma Sawyera?

Chtěli jsme představit nějaké klasické téma a nechtěli jsme žádnou velkou modernu. Proto jsme vybrali Twaina, abychom alespoň trochu poeticky přiblížili devatenácté století.

RECENZOR 2

aneb Včera jsme viděli

Tango demente aneb Tak pravila Betyнка

Soubor: Divadelní spolek Slavkov u Brna

Autor: Nenad Djapić

Režie: Eliška Rubešová, Stanislav Olbricht

Slavkovské babky se zběsilostí nejen v srdci

Hříčka? Seniorská anekdota o tom, že i ve stáří si mohou dámy zachovat

touhu a vášně pro něco žít. Tou je především tango chrastivých a oteklých kloubů, kterému propadne ve hře Tango demente postava jménem Zdena, (okouzlená učitelem tanga Markem) a nakazí jím i dvě další kmetky v domově seniorů: jen tu třetí, Betyнку, tu v nejhorším stádiu, už k tanci nezvedne. Ta však s bravurou vítězí v jejich druhé zálibě, v karetních hrách, ačkoliv se svým vrstevnicím jeví již jako živoucí mrtvola.

Černá groteska Nenada Djapiće Tango demente je dámami ze slavkovského souboru (Marie Gottvaldová, Elena Knotková, Marta Tesáková, Alena Doležalová) hrána s rozkošnou energií a vitalitou, dokonce až takovou, že se všechna dějová fakta a události jeví jako stejně důležité. Každá z nich volí jiný způsob herecké stylizace: jakoby se sešla Eva z filmu Eva tropí hlouposti s italskou herečkou z bláznivé komedie a Oldřichem Novým, mezi nimiž na vozíčku sedí nemá pozorovatelka se zvědavými očima, jež vše uhraje pouhým žmouláním.

Když pak v druhé části děj aktovky provedou spravedlivé babičky spontánní eutanazii udušením na té nejdementnější, která si přece přeje už umřít, a ještě k tomu navíc v kartách vyhrává, pokračuje hříčka ve stejně zběsilém teatrálním tempu. Ku škodě věci nevede skutečně herečky nic k tomu, abychom postavám

viděli více do hlav, sledovali jejich přemýšlení nad tím, co svou „vraždou“ způsobili a jaké důsledky může mít.

Hra přináší pointu ne příliš rafinovanou, smrt Betyanky je pouhou divadelní iluzí, je pouhým nácvičkem divadelního představení pro ostatní seniory a seniorky v domě důchodců a zemřelá Betyanka se tedy svým zmrtvýchvstáním zkrátka neodrží scénáře.

Jestliže přistoupíme na to, že první část hry – (tanec, karty a vražda) nejsou vyprávěny iluzivně, ale už v ní je skryta jistá teatrálnost (taková interpretace odpovídá inscenaci slavkovských dam),

samotné finále, odhalení, že jde o nácvičku divadelních rolí, vyžaduje náhle změnu jednání. Zkrátka a dobře, pokud by na konci na jevišti stály spíše autentické ženy ze Slavkova, odložily stylizaci svých postav v okamžiku, kdy mrtvá Betyanka ožije, možná bychom se dočkali pointy inscenace, jež více odpovídá autorskému záměru Nenada Djapiče.

Vladimír Fekar

KOLOKVIUM S... diváky po představení

Miroslav Matějček

Máte radši divadlo, nebo televizi?

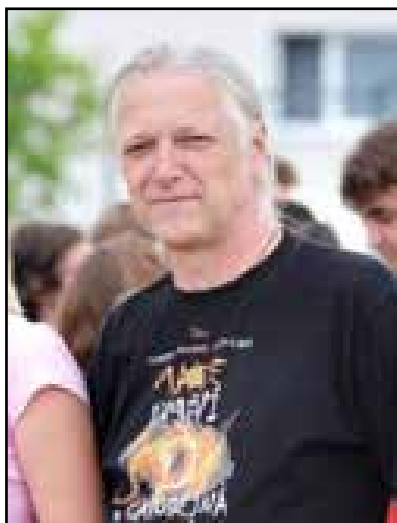
Radši divadlo, když je příležitost. Já se na televizi už nedívám hodně dlouho, kdyžtak jen na zprávy. Divadlo mám raději, je tu živo.

Splnilo představení Vaše očekávání?

To očekávání člověk raději nemá, zvláště u černých komedií, je těžké si něco představovat. Byl jsem zatím včera večer a to jsem nečekal, ale to bylo fakt dobré a laťka byla nastavená hodně vysoko.

Utkvělo vám něco vtipného z představení v paměti?

Spíše takové vážné věci. Ty vtipné, to je otázka, jestli má člověk náladu dělat si legraci z takových věcí, ale byly tam absurdní situace, které vyvolaly úsměvy.

Jaromír Pešák

Máte radši divadlo, nebo televizi?

Když je divadlo, tak jdu na divadlo, protože toho je málo.

Splnilo představení Vaše očekávání?

Bylo to dementní a já už jsem z toho byl taky dementní.

Utkvělo vám něco vtipného z představení v paměti?

Že se hádaly – a já už nevím, o co vlastně – myslím, na kterou to svedou.

Marie Nakládalová

Máte radši divadlo, nebo televizi?

Divadlo, v každém případě.

Splnilo představení Vaše očekávání?

Přišla jsem bez očekávání, protože se ráda nechávám překvapit. Takže asi ano.

Utkvělo Vám něco vtipného z představení v paměti?

Vtipného tam toho bylo dost, hlavně ten sáček na hlavě té báby.

KOLOKVIUM S... herečkami po představení

Marie Gottwaldová, Elena Knotková, Marta Tesáková, Alena Doležalová

Jak dlouho vám trvalo nacvičit tuhle hru?

Co jsme začali plně nacvičovat, tak to trvalo asi tak půl roku.

Líbilo se vám tady?

Líbilo se nám tu moc. Jsou tady samí příjemní lidi. Taky se nám líbila úvodní píseň, kterou nás pořadatelé přivítali, ta nás velmi pozitivně naladila.

Co hrajete radši – vážná témata, nebo komedie?

I vážné věci jsme zkoušeli, třeba do Shakespeara jsme se pustili, ale pro ochotnické divadlo je velmi vděčné hrát komedie. Jenom teď nevíme, jestli tuhle hru berete

---

jako vážnou hru, nebo jako komedii? Jestli to vnímáte jako komedii, tak jsme rádi.

Jak často chodíte do divadla jako diváci?

Jedna herečka hrdě hlásí: Já jsem teď byla v Národním.

A další dodává: Když je příležitost. Loni jsem měla do divadla v Brně předplatné na celý rok. My to do Brna nemáme daleko. Potom se taky chodíme dívat na kolegy ochotníky.

RECENZOR 3

aneb Včera jsme viděli

Její pastorkyňa

Soubor: Divadelní spolek D6K
Holešov

Autor: Gabriela Preissová

Režie: Konrád Popel

Drama Gabriely Preissové *Její pastorkyňa* mělo premiéru v listopadu roku 1890 a zdaleka nedosáhlo takového úspěchu jako autorčino předchozí realistické drama

Gazdina roba. Dalo by se téměř hovořit o propadáku. Přesto byla ještě uvedena v Brně, kde ji viděl hudební skladatel Leoš Janáček. Díky tomu vznikla světoznámá opera, která svým provedením, alespoň dle mého mínění, zastínila původní dramatickou předlohu. V zahraničí bývá opera uváděna pod názvem *Jenůfa* (snad pro obtížnost překladu původního názvu). Preissová poté (inspirována Janáčkovou úpravou) *Pastorkyňu* přepsala do knižní podoby, z níž, zdá se, soubor vycházel ve své inscenaci.

Že si soubor v režii Konráda Popela vybral právě *Pastorkyňu*, je logické. Má totiž mnoho společného s jejich předchozím počinem – s nastudováním *Maryši bratří Mrštíků*, kterou jsme měli možnost vidět v loňském ročníku Divadelního Kojetína (doporučení na DP Volyně). Obě dramata v základu řeší podobný problém, tedy úděl ženy zmítané těžkým osudem, a navíc právě na *Maryši* soubor ukázal, že tento typ divadla umí.

Bohužel. Jestliže loni jsem jejich *Maryšu* přijal (na rozdíl od poroty ve Volyni) s nadšením, *Její pastorkyňou* jsem byl, k mé velké lítosti, zklamán.

Dle mého mínění je základním problémem inscenace rezignace režie na práci s herci. Postavy své texty prakticky pouze deklamují bez potřebného průběžného jednání jakoby bez očekávaných emocí, bez potřebných vzájemných vztahů. A tím mají logicky svůj úkol nesmírně ztížený. Kolega Fekar to velmi trefně pojmenoval jako „činoherní árie“. Vzhledem k nepřítomnosti režiséra nebylo možné si ověřit,

---

zda se nejednalo o záměr. Byli-li to však záměr, pak pro mne zcela nefungoval.

Postavy tak díky tomu neprocházejí (a ani nemohou procházet potřebným vývojem. Není jim k tomu dán žádný prostor. Tak jak je herecká poloha nastavena na počátku inscenace, tak je odehrána až do jejího konce. A přitom v ději dochází k zásadním událostem, které se logicky musí na stavu psychiky dané postavy projevit. Jistě nejvýrazněji u Kostelničky a Jenůfy.

Přitom příběh samotný, tak jak je vyprávěn, je poutavý a diváka rozhodně nenudí. Proto věřím, že je i publikem dobře přijímán. Jak jsme si mohli ověřit při diskusi s přítomnými diváky po představení, i pro ně by byl příběh mnohem silnější, kdyby postavy (především ty ústřední) nabídly širší spektrum hereckých výrazových prostředků. A že je toho sympatický holešovský soubor schopen, jsme se přesvědčili v Maryše.

Abych však jen nekritizoval. Inscenace má i své nezpochybnitelné klady. Scénografický nápad s umístěním jakési „bedny“ symbolizující tu stůl, tu komoru, v níž Jenůfa přespává, funguje nad míru dobře. Použitá scénická hudba (zejména ta s motivem vody) je velmi působivá a např. použití biče (postavou Laca) je také velmi efektní a funkční.

Své postřehy z představení si dovolím zakončit s nadějí. Jsem přesvědčen o tom, že jak tato divadelní hra, tak soubor má obrovský potenciál. Doufám, že hru nehodí do koše a budou na ní dále pracovat. Věřím, že se kýženému výsledku mají šanci přiblížit. A já jim k tomu budu držet palce, protože mám tento soubor prostě rád.

Vladimír Altán Mátl

KOLOKVIUM S... diváky po představení

Radim Kachlír

Jak hodnotíte toto představení?

Mně se líbí ta hra samotná, je prostě k zamyšlení, velice pěkná. Líbily se mi výkony zejména hereček, byly přesvědčivé a fakt pěkné. Myslím si, že holky malinko přehrály kluky, ale to je asi nastavením té hry, hlavní postavy jsou ryze ženské. Zaujala mě scéna, jak byl víceúčelově použit stůl v přestavbách, i jako lůžko. To měli docela pěkně vymyšlené. Taky se mi líbila hudba, nevím, jestli si ji tam připisovali, neznám to tak dobře.

Eliška Rubešová

Jak hodnotíte toto představení?

Já jsem jim to věřila a přemýšlela jsem nad tím, jak jsem ráda, že žiji v téhle době. Co by autorka dělala, kdyby žila taky v této době. Čím by se tak asi zabývala? Já myslím, že by se to řešilo babyboxem a autorka by chudák asi neměla o čem psát.

Co máte na divadle ráda?

Veselohry.

Máte v plánu navštívit ještě nějaké představení?

V neděli. Teď nevím, co se hraje, je to něco dopoledne.

My totiž zítra hrajeme, takže zítra nemáme čas.

JAK VYPADAL KOJEČÁK V ROCE 2016

Vladimír Fekar/Hana Hášová/Petra Richter Kohutová/Josef Kusák/Vladimír „Altán“ Mátl/Alice Ohlidalová/Jakub Otáhal/Pavel Otáhal/Veronika Pospíšilová/Hana Svačinová/Milan Zahradník
design/sazba: Jan Žmolík/Jakub Šírek
tisk: MěKS Kojetín, 2019, 100 ks, zdarma
<http://www.mekskojetin.cz/divadelni-kojetin>

MěKS Kojetín / Divadelní Koječák

měks
kojetín

